

haft et betydeligt underskud, der ville umuliggøre driften af det.

Ganske vist kan det postuleres, at afgiftssystemet kunne fungere uden vagtudligningsordningen, *men det pågældende apotek og en række andre ville ikke kunne opretholdes.*

28 ad pag. 35, pkt. 51

Rapporten omtaler, at varelageroptællinger finder sted ved professionelle taksatorer, samtidig med at det er overvejet at stille krav om et fast opgørelsestidspunkt for apotekernes varelagre.

I betragtning af, at professionelle taksatorer anvendes af rationelle grunde, forekommer det overraskende at omtale et krav om fast og samtidigt optællingstidspunkt uden at påpege, at dette vil udelukke anvendelsen af de pågældende taksatorer. Disse kan nemlig benyttes, fordi deres arbejdsindsats kan fordeles året igennem.

De få personer kan ikke dække over ca. 350 apoteksenheder samme dag.

Det kan oplyses, at der er faldet dom for at de skiftende opgørelsestidspunkter også er fuldt tilstrækkelige i relation til skattemyndighederne. (VL 2046/75).

29 ad pag. 35, pkt. 52

Rapporten omtaler *inkassoudgifter*, et forhold der bør noteres i betragtning af, at disse udgifter samlet andrager mindre end 100.000 kr. pr. år, samt af, at beløb af ganske anden størrelsesorden ganske lades ude af betragtning i rapporten, f.eks. den manglende avance på vacciner o.lign. på i alt 2,4 mill. kr.

30 ad pag. 36, pkt. 53

Rapporten omtaler en række aktiviteter, der drives af Danmarks Apotekerforening uden at de offentlige myndigheder har nogen formaliseret adgang til at få indblik i eller indflydelse på foreningens dispositioner.

Rapporten omtaler ikke, at myndighederne på talrige områder har forlangt og har fået indblik i foreningens dispositioner, herunder via regnskabsoplysninger og talrige andre ad hoc-undersøgelser, som foreningen har gennemført efter forlangende fra myndighederne. Eksempelvis vedrørende kontrolleret grossistvirksomhed, produktionskoncentrering, kapitaldannelse osv.

Rapporten omtaler heller ikke, at foreningens forud for enhver beslutning om en disposition af blot nogenlunde betragtelig rækkevidde har forelagt sine planer for myndighederne.

Det drejer sig om etablering af assistentskolen, etablering af produktionskoncentrering, etablering af central lønafregning, etablering og flytning af DAK-Laboratoriet, erhvervelse af aktiemajoriteten i Bang & Tegner for blot at nævne nogle større dispositioner, hvor myndighederne har været orienteret forud for beslutningerne og ikke haft indvendinger.

Rapporten omtaler heller ikke, at foreningen over for indenrigsministeriet skriftligt har fremsat tilbud om etablering af formaliseret adgang for det offentlige til foreningens dispositioner, men at ministeriet ikke har ønsket at gøre brug af tilbuddet.

Oplysningen om at der kan rejses tvivl om rimeligheden af at finansiere visse af Danmarks Apotekerforenings aktiviteter over apoteksregnskaberne burde have været ledsaget af eksempler. Der er ikke i forbindelse med drøftelserne i afgiftsarbejdsgruppen sat spørgsmålstegn ved poster i foreningens regnskaber.

31 ad pag. 37, pkt. 53

Rapporten omtaler, at foreningens henlæggelser var blevet et så akut problem, at ministeriet ved takstfastsættelsen i 1980 bortså fra henlæggelserne.

Rapporten omtaler ikke, at ministeren samtidig erkendte det berettigede og hensigtsmæssige i de henlæggelser, der var foretaget, og at hans afgørelse i sommeren 1980 ikke automatisk indebar stop for henlæggelser, men at afgørelsen måtte få dette udfald, bl.a. på grund af tidnød.

32 ad pag. 39, pkt. 55

Rapporten omtaler fejlskøn. Der henvises til kommentar nr. 19 – pag. 26.

33 ad pag. 45, pkt. 61

Rapporten omtaler, at apotekerforeningen etablerede en særlig kreditformidlingsordning, da Apotekerfondens udlån begrænsedes for helt at ophøre senere.

Rapporten udelader omtale af, at apotekerforeningen fra indenrigsministeriet blev